

1960 års studenter och sedan?

Vid vår träff 2013-05-31 kom vi överens om att skriva ihop vad vi gjort sedan studentexamen och fram till nu. Alla har inte gjort det.

Här bifogas de berättelser som kommit in till Percy.

I ordning kommer berättelserna från:

Fred Callisen
Rolf Lindelöf
Percy Nessling
Kurt Svensson
Sören Sommelius

Vad jag - Freddy - haft för mig de 53 år som gått

Till att börja med, fem år på Chalmers Electro, som egentligen borde varit fyra. Otroligt kul och lärorikt, inte minst det att köra taxi när studielånet tog slut. Det blev många levnadsöden och biktningar att ta del av. I augusti 1964 hyrde några kurskamrater och jag en segelbåt för en tur norrut runt västkustens öar. Anita var orolig att de skulle sätta av mig på en kobbe. Då hade jag inte hunnit tillbaka till vårt bröllop den 31e. Så fick jag jobb i ett Management Consulting firma samtidigt som jag klarade av de sista tentorna. Den gången jobbade vi också lördag förmiddagar. Martin föddes i mars 1966 och vi bodde i Partille. Ett år senare var det tid för militärtjänst. Åter igen tillbaka ett år bak skolbänken. Denna gång i flygvapnets regi. Lärde mig mycket om Blood Hound Guided Missiles. Så ett operativt halvår i Ängelholm med mobil radarstation, raketer, lavetter och lastbilar. Någon raket fick vi inte avfyra. De kostade för mycket. Tillbaka i Göteborg med familj och radhus gick åren fort. I 1969 flyttades huvudkontoret för Europa från Göteborg till Hørsholm strax norr om Köpenhamn. Det blev en veckas husjakt på Själland och vi flyttade till Espergærde. Några hundra meter upp backen och med utsikt till Helsingborg, Ven och sundet. Nu blev det mycket resande för min del och Anita tog sig av familj, grannar, trädgård, hund, undulat och hus. Martin lärde sig danska på rekordtid och utan göteborgsaccent. I halvannat år pendlade jag varannan vecka till Belfast, Nord-Irland. Jobbade med varvet där Titanic en gång blev byggd. Måtte vrida tillbaka tiden ett par tiotal år i förhållande till vad jag de föregående åren hade lärt om industri och företagsorganisering i Norden. Det var minst fem samhällsklasser och över tjugo fackföreningar. En dag då vi åt lunch som vanligt samman med midle management blev

det meddelat att EU hade anslutit sig till Storbritannien! Definitivt inte omvänt. Vi var ett tjugotal konsulter som jobbade där. I loppet av två år hade vi lyckats med att halvera kalendertiden för bygga en 300000 tonnes VLCC. Antalet anställda fick inte halveras av politiska orsaker. Många fick jobb som security på grund av bombfaran. 1972 startade jag min egen konsultfirma inom business logistics med kontor i Helsingborg på Villatomtsvägen. Mats föddes i juni 1972. Det blev några slitsamma år för såväl Anita som mig. Jag hade lyckligtvis lagt upp ett litet startkapital då det i efterhand visade sig att konsultjobben inte precis stod i kö. I stället för att flyga runt i Europa så höll jag mig nu på fyra hjul i Sydsverige. Anita fick i tillägg ta emot telefonsamtal och ge mig besked när jag ringde hem ett par gånger varje dag. Någon mobiltelefon var det inte tal om. Norge blev mer och mer intressant i och med att man börjat med oljeutvinning i Nordsjön. Till att börja med var jag ett par dagar i veckan i Norge under 1974. Påsken 1975 var det så dags för Anita, Martin, Mats, hund och undulat att flytta ännu en gång. Måste ha varit ganska strävsamt för dem med alla omställningar och ett för dem helt nytt land, igen nytt språk, nya seder och bruk. Flyttlasset ankom måndag kväll veckan före påsk. Torsdag fann vi ut att "alla" norrmän drar till fjälls i "påskeuka" och då stängs alla butiker fram till och med annandag påsk. Endast mjölk fanns att få köpt. Lyckligtvis hade Anitas mor lagat en stor gryta med kalops och en till med potatis. Så vi överlevde. Martin fick extralektioner i norska de först veckorna och så kunde han plötsligt alla de skandinaviska språken flytande. Med oss andra gick det lite trögare. Till skillnad från danskan så skrives norskan exakt som orden uttalas och det underlättade förståelsen betydligt. Vi fick ganska fort nya bekanta tack vare goda grannar, ett rikt föreningsliv och föräldrar till Martins skolkamrater. 1982 fick jag ett erbjudande från Robert Bosch Norge om att bli deras logistikchef. Detta tyckte jag var så bra att jag lade konsultverksamheten på hyllan. Efter fyra år hos Bosch lades centrallagret i Norge ned och varorna kördes i stället med lastbilar från centrallagret i Norrköping eller från Karlsruhe. Jag blev arbetsledig. Och en erfarenhet rikare. "Skomakare bliv vid din läst". De fyra åren utan någon särskild kundkontakt med tidigare uppdragsgivare visade att jag helt enkelt närmast måtte börja om från början. Ett av de nya uppdragen resulterade i att jag samman med en annan tidigare uppdragsgivare köpte upp ett konkursbo i videobranchen. Affärsidén var att köpa VHS filmer och så hyra ut dem till videokiosker, bensinstationer, gatukök, kiosker och liknande. De första åren gick butiken bra. Vår största VHS leverantör såg emellertid med oblida ögon på oss och stoppade leveranserna till trots för ingått leveranskontrakt. De förlorade rättsaken och blev tvungna att åter leverera filmer till oss. Det tog oss emellertid fem månader innan vi fick en rättskraftig dom. VHS filmer är färskvara och vi förlorade 50% av våra kunder. Leverantören hade i kraft av sin storlek under de fem månaderna själv hyrt ut sina filmer och därmed tagit över marknaden. Ännu en erfarenhet rikare. "Lika barn leka bäst". Men, det var både roligt och spännande så länge det varade. Vi hann med såväl skidferier i Österrike och två gånger på elektronikmässan i Las Vegas. Till och med Michael Jackson fick vi med oss då han "steppade" in i stället för sin bror en av kvällarna och vi gjorde alla stora ögon. Efter videogrossistverksamheten gav jag upp

att återuppliva min konsultverksamhet. På inrådan från en tidigare kollega inom Rådgivande Ingenjörers Forening - där jag hade varit ordförande för Östfold några år - sadlade jag om till att bli "forskare" inom Renare Miljöteknologi. Fick bland annat vara med på att hjälpa industrier i St. Petersburg med att stoppa föroreningen av Neva och Finska Viken. Lärde mig i praktiken en del om hur maffian i staden styrde företag och körde runt i stora MB med beväpnade livvakter både framför och bak bossen. Ryssland och Polen var undantagen vad gällde resandet. Annars var uppdragen lokaliserade till handel och industri i Östfold med några få konferenser ombord i båten till Köpenhamn. I februari 1997 föddes vårt första barnbarn Edvin i Stockholm av stolta föräldrar Lena och Martin. Också de två påföljande flickorna Elvira 1998 och Vendela 2003 är vi alla lika stolta över. År 2005 blev jag pensionär och "nyter livet" på Kråkerøy alias "blomsterøya" .

Kontaktinfo:

Fred Callisen, Festningsveien 1A, N-1678 Kråkerøy, Norge.

fcallisen@outlook.com

Tlf.: privat +4769343136 mobil +4747291823

Rolf Lindelöf Kortfattad levnadsbeskrivning

Född på Tågaborg i Helsingborg där jag bodde fram till Student 60. Jag har sedan 1965 varit gift med hustru MaiBritt, och vi har en son.

Mitt liv har hittills varit mycket innehållsrikt med många upplevelser både hemma i Sverige och över världen. Detta har minst sagt tillfredställt de flesta av mina intressen: Främmande människor, kulturer och olika livsåskådningar. Detta med ett fördjupat intresse för (antik) historia, musik och äldre konst har berikat min tillvaro på ett fantastiskt sätt. Men också idrott, som framgår av min krönika "Idrottsminnen...".

Dessa intressen har fyllts med innehåll, inte enbart genom privata resor i världen, utan kanske mest tack vare mina intressanta tjänster i Försvarmakten och vid Bofors. Efter avslutade militära högre studier och skolor tjänstgjorde jag i 12 år på central stab, på vad som idag motsvarar Försvarens högkvarteret, med mellanliggande bataljonschefstjänst i Malmö i två år. Men redan före stabstjänsten tjänstgjorde jag 1967 i Brittiska Rehn armén i dåvarande Västtyskland. Min stabsbefattning i Stockholm innebar att ansvara för Arméns luftförsvaret, men framför allt Luftvärnets funktioner i dess vida bemärkelse. Planering, studier, anskaffning mm. Befattningen innehöll flera intressanta utlandsresor och uppdrag, bland annat utbildning vid US Army Air Defense School i El Paso Texas. Parallellt med min stabstjänst var jag konsult åt dåvarande Ericsson Defence, med bland annat en längre tids utbildning av

befäl vid Singapore Air Force på det amerikansk/svenska systemet Improved Hawk System.

Just i samband med befordran till överstelöjtnant så "kallade" Bofors på mig. Jag antog budet att bli produktchef, samt marknadsansvarig för luftvärnsmissiler - "worldwide". Vi flyttade därför till Karlskoga och stannade där i 18 år. När jag började, så var Bofors fortfarande ett stort och välkänt företag över hela världen. Bofors har funnits sedan 1646, och kontinuerligt varit verksamt intill nu. Förutom mycket produktarbete hemma, så innehöll varje år många och långa resor. Jag arbetade på sammanlagt 33 olika länder (marknader). Genom att bli bekant och vän med våra svenska ambassadörer i flertalet av länderna, fick man god hjälp med att skapa kontakter med bland annat ministerier, försvarsmakter och myndigheter. Annars litade vi till våra egna kontor i 28 länder och andra gamla kontaktytor som utvecklats sedan mer än 100 år tillbaka med försvarsmateriel. För att orka med detta jobb gällde god kondition. Därför var mina joggingskor med på alla resor. Jag har sprungit i alla länder, ibland med viss lokal uppståndelse. De huvudsakliga marknaderna för mig var länderna i Fjärran Östern, Oceanien, samt Österrike, Norge, Baltikum och Sydamerika, och där huvudsakligen Brasilien.

Efter pension (avtalspensionär i 3 år) flyttade jag och MaiBritt tillbaka till Helsingborg, och jag blev genast anställd som marknadschef på ett sensorföretag i Science Park i Lund. Jag anlätades snart därefter även som marknadskonsult åt Ericsson Telecom i Kista. Detta innebar många och kvalificerade uppdrag både hemma i Kista och ute i världen. Därefter några år som konsult åt B A E Systems.

Nu börjar jag trappa ner och blickar tillbaka och fördjupar mig vidare det jag upplevt under mitt innehållsrika liv. Jag har sedan snart 30 år tillbaka ett fortsatt engagemang i Nobel både i Sverige och utomlands. Detta intresse och arbete med Nobel har inneburit många högintressanta och givande inslag i tillvaron. Bland annat inbjudan till, och deltagit i två Nobelprisutdelningar med efterföljande Nobelbankett.

Sammantaget ett innehållsrikt liv - och mer finns att uppleva.

Percy Nesslings historia från studentexamen till nu:

Efter studentexamen började jag i Lund, som så många andra. Läste matematik och fysik. Lumpen gjorde jag på KA4 i Göteborg 1962-63. Där blev jag utbildad till kryptobiträde, som då var en synnerligen hemlig tjänst. Vi fick inte ens bo på logementen av risk för att om vi skulle pratade i sömnen och avslöjade väsentligheter. Det blev speciell drillning på S2 i Uppsala under sommar-månaderna. Min äldre syster, Gunvor, hade en etta i Stockholm, så jag behövde inte försmäkta i tomma kaserner på helgerna. Hon var i Helsingborg på sommaren och därför fick jag ha lyan när det passade. Hade kul i Stockholm och - i backspegeln även i Gbg. Fick också lära mig maskinskrivning, vilket jag haft stor glädje av sedan dess.

Sen gällde det ju att få ett jobb också. På Teknis i Hbg hade man bara ett fåtal "studentlinjer". Jag valde elektronik med högspänning. Redan innan jag var klar 1965 var jag provanställd på dåvarande Leo Forskning 1965 - 1977 som elektronikersvarig. Där fick jag tillfälle att lära mycket om avancerad elektronik.

1977 gifte jag mig med Kjerstin Du Rietz från Göteborg. Vi har en son, Alexander, som nu är gift, jobbar och bor i Oslo. Fram till 2003 bodde vi alla tre på Tågaborg. Mina föräldrars tomt var egentligen två. Vi delade den och byggde mot Kämpagatan 24. I Domsten bor vi på en tomt som Ulf Mårtensson ägde några år på 1970-talet. Eftersom vi bor och trivs i villa har vi stort intresse för trädgård, natur och miljö.

Min tjänst på Leo tog ett plötsligt slut 1976. Redan i skolan var jag intresserad av politik. Jag var med på 1960-talet och drev linjen att Fp, C och M skulle samarbeta och sätta S i opposition. Så blev det 1976 då jag blev Folkpartiets första kommunalråd i Hbg och fick ansvaret för skola, social, fritid och kultur. Bra uppgifter för en renodlad tekniker! Från 1970-talet till fram på 2006 var jag partiets talesman i miljöfrågor både i Helsingborg och i Skåne. Som miljöpolitiskt intresserade kör vi med hybridbil och har 40 kvm solceller på taket: Helsingborgs hittills största privata anläggning. Läs mera om den på www.villaagarna.se/solceller. Vi säljer överskottet på sommaren till Öresundskraft och köper tillbaka på vintern.

2004 fick jag Helsingborgsmedaljen och den är jag mycket stolt över.

1998 bildades Region Skåne. In i regionfullmäktige kom jag tack vare många personliga kryss. 2006 lämnade jag regionfullmäktige och är nu enbart med i Region Skånes Patientnämnd. I nästa val 2014 tänker jag inte ställa upp på någon lista alls. 50 år, två tredjedelar av mitt liv i politiken får räcka.

1986 fick jag möjlighet att vara med och starta Helsingborg sjätte Rotaryklubb: Landborgen RK. Jag var dess president 1995-96 då vi beslöt att även kvinnor skulle vara medlemmar i vår klubb - en historisk milstolpe.

Numera upptas allt mera av min tid av Villaägarna i Helsingborg där jag är vice ordförande. Organisationen är partipolitiskt obunden och har cirka 300 000 hushåll som medlemmar i hela landet. Det lär vara fler medlemmar än samtliga politiska partier har tillsammans. Mitt engagemang där är berikande och ger mig många nya, intressanta kontakter. Detta är en bra fortsättning på min tidigare politiska verksamhet. Även om jag kommer att dra ner på partipolitiken blir det nog svårt att tåga helt i framtiden.

Kurt Svensson - mitt liv efter Gossis

- 1960-1961 Värnpliktstjänst som radiotelegrafist på LV4 i Malmö.
- 1961-1965 Arkitektutbildning på Chalmers i Göteborg.
- 1965 Flyttade till Lund.
- 1965-1970 Första arkitektjobbet hos Klas Anshelm i Lund. Projektering av universitetsbyggnader, ombyggnad Rådhus mm.
- 1966 Gifte mig med Marianne Stenbäck från Göteborg.
- 1967 Föddes sonen Erik.
- 1969 Föddes dottern Karin.
- 1968-1970 Deltidstjänst som övningsassistent på arkitektskolan i Lund där jag bl a deltog i det första U-landsprojektet i Etiopien. Detta väckte mitt intresse för Afrika och utvecklingsfrågor.
- 1970-1973 Nytt jobb som gruppchef på Riksbyggens projekteringskontor i Malmö. Ritade bostäder, bibliotek mm framför allt i Blekinge och Kalmar län.
- 1973-1977 Fick via SIDA jobb på Buildings Department (ung. Byggnadsstyrelsen) i Gaborone, Botswanas huvudstad. Jag fick där ansvar för utbyggnaden av Secondary Schools, vilket var en mycket intressant upplevelse. I motsats till den populära uppfattningen att ingenting fungerar i Afrika, var min erfarenhet att det fungerade mycket bra, och när jag återvände 20 år senare kunde jag till min glädje konstatera, att skolbyggnaderna, som jag byggt, var i minst lika bra skick som motsvarande i Sverige.
- 1977-1993 Åter till Sverige och Riksbyggen Konsult, som min arbetsgivare då bytt namn till (senare ytterligare ett namnbyte till AoT AB). Jag hade då avancerat till sektionschef och blev sedan kontorschef i Malmö. Jag arbetade mycket med bostäder i främst Malmö/Lundområdet men även under en period på 80-talet i Helsingborg. Det var ett ganska slitigt jobb, särskilt på 90-talet med byggkris och neddragningar. När jag slutligen fick genomföra nedläggningen av kontoret 1993 kom det nästan som en lättnad, fastän det var vemodigt med tanke på alla som blev arbetslösa.
- 1993-2013 Tillsammans med tre arbetskamrater startade jag SEWS Arkitekter AB direkt efter nedläggningen. Trots byggkris fick vi en bra start och företaget har gått mycket bra hela tiden. Vi vann en del tävlingar om vårdboende under de första åren, vilket gav oss en god bas för verksamheten. Under de snart 20 år som firman funnits har vi projekterat bostäder, vårdboende, bibliotek, industrier mm för kommuner, bostadsbolag, byggföretag mm, huvudsakligen i södra Sverige.
- Jag har, förutom 1973-77, bott i Lund tillsammans med Marianne. Mina två barn bor fortfarande i Lund, men Karin kommer förmodligen att flytta till Stockholm nästa år. Jag bor i en lägenhet på Väster och tillbringar mycket fritid på vårt torp nära Pjätteryd i Småland, som vi haft sedan 1970. Arbetet på SEWS ser jag som en hobby och kommer att fortsätta så länge jag tycker det är roligt.

7 augusti 2013/Kurt

Sören Sommeliuss: Som det kan bli

Jag hade blicken vänd uppåt redan i unga dagar. Fixstjärnorna fick mig att söka till gymnasiets reallinje och matematiska gren. Astronomiklubben Capella ordnade skoldanser och stjärnskådning från takteleskop. Länge fortsatte jag med att försöka imponera på tjejerna genom att visa dem Andromedagalaxen och förklara att vi genom att betrakta den också såg miljoner år baklänges i tiden.

Spanade vidare, läste matte i Lund och till slut ett år astronomi. Bestämde Lunds koordinater med räknedurra, sysslade engagerat med sfärisk trigonometri och stjärnors födelse, deras korta uppflammande liv som solar och utdragna död som gamla dvärgar.

I MIN ETTA MED KOKVRÅ på Lokföraregatan 7C flyttade snart Siv in. Vi gifte oss (alldeles för unga, hade inte fyllt 23). Läste matte och fyllde i varje timme jag pluggat i en svart anteckningsbok. Kan långt efter se att aktiviteten sjönk och att siffrorna inte längre var livet. Siv läste spanska och flyktingar från Franco-Spanien blev våra vänner. Carlos var en baddare på att laga mat men analfabet. I gästboken skrev han inte sitt namn men satte sitt fingeravtryck med en olivoljeflottig tumme med stekpannan som stämpeldyna.

Körde alltså på mattetentor, men fick spets på astronomin. Och insåg krasst att om jag utbildade mig till astronom skulle jag landa i verkligheten som fysiklärare, vilket inte var min grej.

Samtidigt omkom min tretton år äldre halvbror Torgny i en flygolycka på Trinidad 1963. Torgny var min förebild. han skrev en bok om Jugoslavien och tre om Indien. Själv har jag skrivit fyra böcker om konflikter och krig på Balkan och en om Indien, om en av subkontinentens alla kulturer, i sydligt tropiska Kerala.

[Läs mer om Torgny Sommeliuss i Tomas Löfströms 500-sidiga biografi "Den siste resenären", Carlssons 2012]

FAMILJEFÖRETAGET HD väntade på mig. Torgny skulle motvilligt ha blivit chefredaktör var det tänkt. Efter hans död föll ansvaret på mig. Efter färdig fil kand i aparta ämnen som matte, astronomi, filosofi och företagsekonomi, flyttade jag från Lund till en nybyggd trea på Larmvägen i Helsingborg nära HD-huset.

Jag har alltid varit en skrivande människa. Mina dagböcker upptar tre-fyra hyllmeter vardagligheter, kriser, reflexioner, sorger och glädjeämnen. Mycket föll på plats när jag 25-årig blev journalist och så småningom kulturredaktör. HD hade på den tiden ingen kultursida och blev den som byggde upp kulturredaktionen och kultursidorna. Skriver fortfarande där, numera ungefär som en frilansare, men deltar i redaktionens veckomöten.

Jag har alltid också ägnat mig engagerat åt fotografi, senast med en utställning i Lund för två år sedan.

De senaste sex åren har jag därtill engagerat mig som pennfäktande bloggare under

artistnamnet Kultur-Sören. Med mest dagliga blogginlägg har jag angripit "tidens dumhet" (som jag upplever det) mycket i frågor som berör Helsingborg och lokal kulturpolitik, men också allt möjligt annat som jag vet något om och är engagerad av. Bloggen är knuten till HD:s kulturredaktion och har ofta fler besökare än HD:s sportbloggar och många engagerade kommentatorer, som ger mothugg eller hejar medhårs.

Vid sammanslagningen av HD/NST 2001 lyckades jag driva igenom att kultur och ledarredaktioner fick en stark självständighet, underställda chefredaktören enbart i ansvarig utgivarfrågor. Sedan 1970-talet är tidningens politiska färg "oavhängig".

Under några år efter min pappas död var jag chefredaktör och vd för HD. Men kände snart att det inte var yrkesroller som passade mig. Avgick och återgick till positionen som kulturredaktör, vilken jag aldrig ångrat.

UNDER ÅREN HAR JAG också etablerat mig som författare, det har blivit ett femtontal böcker. Den senaste 2012 var en biografi om den chilenske Nobelpristagaren Pablo Neruda. "Hemma i Ingenstans. Resor till städer" är en essäbok som utgår från det faktum att över hälften av mänskligheten sedan 00-talet lever i städer och skildrar människors villkor i tio städer i fyra världsdelar (+ Helsingborg). "Från King till Obama" skildrar den amerikanska medborgarrättsrörelsen och "Flickan i Auschwitz" är en intervjubok skriven för unga vuxna om Katja Olsson, son tidigare hette Kazimiera Kurdziel. Katja är i dag 89 år, bor i Helsingborg. Hon föddes i Polen, satt tre år i Auschwitz och ett i Ravensbrück. Tillsammans har vi gjort mängder av framträdanden i skolor, på bibliotek och i bokhandlar.

Våren 2014 har jag bott en månad i grekiska Kavalla i Svenska institutets gästhus på ett stipendium från Författarförbundet. Har börjat arbeta på en ny bok, essäaktig, med avstamp i mitt eget liv.

Där i Kavalla offentliggjordes nyheten att Sydsvenskan köper Helsingborgs Dagblad, vilket innebär att en mer än sekellång symbios mellan tidningen och familjen Sommelius är över.

Som det kan bli.

BODDE HELA NIO ÅR i en storfamilj i en lägenhet i funkishuset Hälsovägen 5, inspirerande och utvecklande år.

Lever nu som "särbo" med Kerstin, socionom, politiskt aktiv för socialdemokraterna i Höganäs.

Vi tillbringar mycken tid tillsammans på sommarhuset Uggle Udde vid Västersjön på Hallandsåsens sydsida i "vildmark på skånska". Mina föräldrar köpte en gång huset av Edvard Persson, vilket länge var problematiskt, någon Skåne-patriot är jag inte, men numera känns rätt kul.

Jag har tre barn, tre söner. Ola som är äldst har doktorerat i teoretisk fysik på "komplexa system" och är nu anställd på FRA i Stockholm, vilket innebär att det mesta om hans jobb är hemligstämplat. Pål arbetade många år som fotograf, särskilt på DN och Svenskan, men blev antagen på Konstfack och har genomgått en femårig utbildning

där. Min yngste son Simon har studerat film på New York Film Academy i New York. Han jobbade ett år på HD:s TV-satsning 24 HD, tills projektet blev nedlagt.

Efter tre pojkar som barn känns det extra roligt att vara farfar till fyra barnbarnsflickor, nu i åldrarna fem till nio år.

Livsrollen som farfar drabbade mig med en intensitet som jag inte var förberedd på. Som det kan bli.

Sören Sommelius, Uggle Udde 23.5.2014